

Fra Centrum-Demokraternes side er vi enige i, at det haster med at få klare regler på området, ikke alene for de mennesker, der skal leve med reglerne, men da også for de personalegrupper, der skal forvalte dem. Og dér vil jeg godt sige med det samme, at fra CD's side lægger vi i det arbejde vægten på det, man kunne kalde for mindsteindgrebsprincippet, så vi ikke i vores bestræbelser på at klargøre juridisk kommer til at indføre forældede restriktioner over for de grupper i befolkningen, som der her er tale om. For spørgsmålet er, om fastspænding og muffetøj hører til i en velfungerende socialektor på kanten af det ny årtusind. Det mener vi fra CD's side ikke.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil også gerne på Det Radikale Venstres vegne starte med at takke for redegørelsen. Handicappedes vilkår og muligheder for at deltage i samfundslivet på lige vilkår er et politikområde, der skal holdes løbende øje med.

En vigtig grund hertil er, at Danmark ikke som f.eks. USA og Australien har baseret sit ligestillingsarbejde i forhold til handicappede på antidiskriminationslovgivning, men primært på positiv motivation, holdningsbearbejdelse, incitament og kompensation.

Det har der været bred enighed om såvel i politiske kredse som i handicaporganisationerne. Det passer bedst til vores kultur og livsindstilling at bruge bløde, frivillige eller aftalebaserede virkemidler frem for påbud, kvoteordninger og sanktioner, som i den sidste ende i hvert fald efter Det Radikale Venstres opfattelse kunne have meget negative bivirkninger.

Arbejdsmarkedet kan være et eksempel herpå. Hvis der stilles håndfaste krav om, at virksomheder skal ansætte X antal personer i støttede job pr. f.eks. 100 medarbejdere for at undgå økonomiske sanktioner fra samfundets side, mener vi, at vi mindst risikerer to ting: for det første at virksomhederne fralægger sig ansvaret ved at betale sig fra at beskæftige sig med området, og for det andet og som en helt anden konsekvens, at de konverterer nogle af de mange stillinger, der i dag varetages på ordinære vilkår, til fleks- og skånejob blot for at kunne leve op til nogle opsatte måltal.

Denne problemstilling er det også for os politikere væsentligt at holde sig for øje, hver gang vi kommer ud i pressen med nye måltal om, hvor mange der skal ansættes i den ene eller den anden ordning. Målet er og skal fortsat

være, at ansættelse skal foregå på normale vilkår med udgangspunkt i, hvad den enkelte kan, i stedet for i, hvad han eller hun ikke kan.

Fleks- og skånejob er sekundære løsninger, som, hvis de bruges, meget gerne må blive betragtet som overgangsordninger på vej mod ordinær beskæftigelse.

Dette var blot for at tage ét hjørne.

Der er således mange gode grunde til at motiver i stedet for at sanktionere, men – for der er et men – den bløde tilgang med vægt på nøgleord som positiv motivation, holdningsbearbejdelse, incitament og kompensation nødvendiggør stadig overvågning og løbende justeringer. Derfor er det vigtigt og godt, at vi siden 1994 har haft et center for ligebehandling af handicappede, som holder øje med handicappedes ligestilling under skiftende samfundsvilkår og lovgivning.

Hvordan kommer vi så videre? For Det Radikale Venstre er der ingen tvivl om, at det offentlige bør gå foran. Et aktuelt eksempel, som også er omtalt i handicapredegørelsen, er handicappede adgang til at bruge IT og Internet og i det hele taget få adgang til offentlig information.

Den teknologiske udvikling indebærer på mange måder store fremskridt for handicappedes livsudfoldelse både privat og arbejdsmæssigt. Men f.eks. de synshandicappede risikerer at blive hægtet af, fordi avanceret grafik og animationer fylder stadig mere på hjemmesiderne, også på de offentlige. Her kan det være nødvendigt med vejledning og retningslinjer, der kan sikre, at i hvert fald de offentlige hjemmesider er bygget op, så også f.eks. synshandicappede får mulighed for at følge med. Udvalget om offentlig information er kommet med en række konkrete anbefalinger, som er lige til at tage fat i og arbejde videre med.

I den handicappolitiske redegørelse er der peget på en række områder, hvor der allerede er taget initiativer, som peger fremad, lige fra bedre ledsageordninger til bedre muligheder for personlig assistance til handicappede i erhverv i forbindelse med efteruddannelse, alt sammen meget godt og meget positivt.

Skal jeg nævne to konkrete områder, hvor Det Radikale Venstre godt kunne problematisere og stille spørgsmål, skulle det for det første være rettigheder i forbindelse med beskæftigelse på særlige vilkår. Vi havde en debat om det i Folketinget i sidste uge, og det viste sig heldigvis, at der var en bred forståelse for og enighed